

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3072/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Шепшинац, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирољуб Богдановић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 395/21 од 15.03.2021. године, у седници већа одржаној 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 395/21 од 15.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 395/21 од 15.03.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 686/20 од 09.12.2020. године, ставом првим изреке, одлучено је да се сматра повученом тужба у делу тужбеног захтева којим се обавезује тужени ББ да тужиљи преда у државину 1/3 средишњег дела кп.бр. ..., укупне површине 9,43 ара, на коме је саграђена породична стамбена зграда бр. ... у улици у ..., уписана у лист непокретности КО ... – Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене за обуставу парничног поступка у односу на део којим се тужба сматра повученом. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплате 30.800,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 395/21 од 15.03.2021. године, одбијена је жалба тужених и потврђено првостепено решење у првом и трећем ставу изреке.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.)

Одлучујући о ревизији тужених, у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим се тужба сматра повученом, уз образложење суда да је по подношењу тужбе, сходно члану 202. став 1. ЗПП, тужилац повукао тужбу без пристанка туженог, пре него што се тужени упустио у расправљање о главној ствари. Међутим, посебна ревизија се може изјавити против другостепене одлуке због погрешне примене материјалног права, под условима који су прописани у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, а не и против решења о повлачењу тужбе где се као спорно питање појављује процесно питање, као у овом случају.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 420. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен (став 1.), при чему ревизија није дозвољена против решења из става 1. овог члана у споровима у којима не би била дозвољена против правноснажне пресуде (став 2.), а у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.).

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелазе динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у споровима мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору поднета је 18.10.2016. године, а вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

Како се у овом случају ради о спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија против решења није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић